

สำรวจ 'จุดยืนทางการเมือง' ของคนไทย

ความขัดแย้งทางการเมืองที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้ ที่ยังไม่สามารถหาทางออกร่วมกันได้ อย่างเป็นรูปธรรม ต่างฝ่ายต่างยึดมั่นอยู่ในจุดยืนของตัวเอง และเชื่อมั่นว่าจุดยืนของตัวเองนั้น ถูกต้อง โดยอ้างถึงการเป็นเสียงส่วนใหญ่ของคนในประเทศ และแสดงออกในสื่อต่างๆ ว่าตัวเองนั้น "เป็นผู้แทนของคนในประเทศ" ในเหตุผลที่แตกต่างกัน สิ่งเหล่านี้จึงเป็นที่มาของคำศัพท์/คำนิยามใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น "1 เสียงไม่เท่ากับ 1 เสียง" "Respect My Vote" "Respect My Tax" "ปฏิรูปก่อนเลือกตั้ง" "เลือกตั้งแล้วค่อยปฏิรูป" "สภาประชาชน" และอื่นๆ อีกมาก

ตัวผมเองเป็นนักวิจัยทางเศรษฐศาสตร์ ที่ถูกสอนมาในเรื่องของการวิเคราะห์ทางสถิติ ผมเชื่อในเรื่องของตัวเลขที่มาจากการสำรวจที่ถูกต้องตามหลักสถิติ และสะท้อนผลสำรวจที่มาจากองค์ความรู้ของผู้ให้การสำรวจจริงๆ นอกจากนี้ ผมยังเชื่อในเรื่องของความเป็นกลางในการวิเคราะห์จากข้อมูลมากกว่าการกล่าวอ้างแบบลอยๆ ที่ขัดกับหลักทางวิชาการ แต่น่าเสียดายว่า ในส่วนตัวผมเองยังไม่ได้เห็นการสำรวจที่มาจากความเห็นของกลุ่มตัวอย่างในระดับชาติ

(National Representative) อย่างแท้จริง ดังนั้น ทางเลือกที่รองมาก็คือ การดูผลสำรวจในลักษณะของการสำรวจความคิดเห็น (หรือ Poll) ซึ่งเป็น การสุ่มสำรวจแบบคร่าวๆ ที่เป็นกลุ่มตัวแทนของประเทศ ผ่านกลุ่มตัวอย่างจำนวนหลักพันคน

ศูนย์สำรวจความคิดเห็น สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ หรือ "นิด้าโพล" (ซึ่งโดยส่วนตัวที่ทำงานในนี้ ผมเห็นว่าเป็นการสำรวจที่เป็นกลาง ถูกต้องในการสุ่มตัวอย่าง และเชื่อถือได้) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นทางการเมืองของคนไทยอย่างต่อเนื่อง โดยการสำรวจครั้งแรกระหว่างวันที่ 8-9 ม.ค. ในเรื่องของจุดยืนทางการเมืองของคนไทย จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1,250 คน พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.36 ไม่สนับสนุนกลุ่มใดเลย รองลงมา ร้อยละ 13.6 ระบุว่า

สนับสนุนกลุ่ม กปปส. ร้อยละ 8.96 ระบุว่าสนับสนุนกลุ่ม นปช. (คนเสื้อแดง) ร้อยละ 2.24 ระบุว่าสนับสนุนกลุ่มพันธมิตรฯ (คนเสื้อเหลือง) และที่เหลือเป็นกลุ่มอื่นๆ หรือไม่แน่ใจ โดยผลการสำรวจนี้พบว่ามีการแปรผันตามภาคเป็นอย่างมาก โดยกลุ่มที่สนับสนุน กปปส.ส่วนใหญ่มาจากภาคใต้ (ร้อยละ 37.2 ของกลุ่มที่สนับสนุนทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ ภาคกลาง (ร้อยละ 11.2) และ กทม. (ร้อยละ 10.4) ผลสำรวจนี้แสดงให้เห็นว่าความเห็นทางการเมืองของคนไทยยังมีการเหลื่อมล้ำในเชิงภูมิภาค (Regional Disparity) ที่สูงมาก การแสดงออกของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งนั้นจึงยังไม่ได้เป็นตัวแทนของคนในประเทศอย่างแท้จริง

ในการสำรวจครั้งที่ 2 สำรวจเฉพาะกับคนกรุงเทพฯ จำนวน 1,975 ตัวอย่าง ในเรื่องของการเข้าร่วมประท้วงกับกลุ่ม กปปส. คปท. กปท. โดยพบว่าคนกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 71.04 ระบุว่า ไม่เคยเข้าร่วมในการชุมนุมกับกลุ่ม กปปส. คปท. กปท. เลย ขณะที่ร้อยละ 28.96 ระบุว่าเคยเข้าร่วม โดยการชุมนุมใหญ่ (D-Day) ที่คนเข้าร่วมมากที่สุดคือ การชุมนุมในวันที่ 9 ธ.ค. 2556 (ร้อยละ 31.26) รองลงมาได้แก่ วันที่ 22 ธ.ค. 2556 (ร้อยละ 29.85) และวันที่ 24 พ.ย. 2556 (ร้อยละ 28.81) ตามลำดับ สำหรับการเข้าร่วมปิดกรุงเทพฯ ในวันที่ 13-15 ม.ค. 2557 ที่ผ่านมานั้น พบว่าคนกรุงเทพฯ จำนวนร้อยละ 19.9 เท่านั้นที่เข้าร่วมการปิดกรุงเทพฯ โดยผลการสำรวจนี้พบว่า คนกรุงเทพฯ ส่วนหนึ่ง (แต่ไม่ทั้งหมด) เท่านั้น ที่มีการแสดงออกทางการเมืองจากการเข้าร่วมชุมนุม โดยการเข้าร่วมมาจากสาเหตุที่ต่างวาระกันไป โดยจะพบว่า การเข้าร่วมนั้นจะมีสัดส่วนที่สูงในเรื่องของความต้องการให้ยุบสภาในวันที่ 9 ธ.ค. 2556 แต่มีคนจำนวนน้อยลงที่เห็นด้วยกับการปิดกรุงเทพฯ ในวันที่ 13-15 ม.ค. ดังนั้นในส่วนนี้ กปปส.จะต้องแยกให้ชัดว่า คนที่เห็นด้วยกับการคัดค้านพระราชบัญญัติ

✓ กับเศรษฐกิจ

✓ ปิริยะ พลพิรุฬห์

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจและวิทยาลัยนานาชาติ
แห่งสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า)

www.econ.nida.ac.th; piriya.pholphirul.blogspot.com

นิรโทษกรรม อาจจะไม่ใช้คนที่เห็น
ด้วยกับการปิดกรุงเทพฯ และสถานที่
ราชการเสมอไป ในขณะที่เดียวกับ

พรรคเพื่อไทยเองก็ควรจะทราบว่ามีคน 15 ล้าน
คนที่เลือกพรรคเพื่อไทยเข้ามาบริหารประเทศนั้น
ก็ไม่จำเป็นว่าเขาจะเห็นด้วยกับนโยบายของ
รัฐบาลพรรคเพื่อไทย หรือเห็นด้วยกับระบอบ
ทักษิณเสมอไปเช่นเดียวกัน

ในการสำรวจครั้งที่ 3 เรื่องข้อคิดเห็นกับการ
ปฏิรูปก่อนเลือกตั้ง หรือปฏิรูปหลังเลือกตั้ง โดย
สำรวจระหว่างวันที่ 16-18 ม.ค. 2557 กับกลุ่ม
ตัวอย่างทั่วประเทศ 1,250 ตัวอย่าง พบว่าร้อยละ
38.88 ต้องการให้เลือกตั้งก่อน ร้อยละ 38.4
ต้องการให้มีการปฏิรูปก่อน ร้อยละ 13.44 ไม่แน่ใจ
ในขณะที่ร้อยละ 9.28 ต้องการให้ทำควบคู่กันไป
โดยประชาชนส่วนใหญ่ (ประมาณร้อยละ 51.36)
เห็นด้วยกับการจัดตั้งสภาประชาชนเพื่อปฏิรูป
ประเทศไทย และประมาณร้อยละ 53.76 เห็น
ด้วยกับการมีนายกรัฐมนตรีคนกลางเข้ามาบริหาร
ประเทศในช่วงวิกฤตนี้ ผลที่พบนี้สามารถเห็นพ้อง
ต้องกันได้ว่า ประเทศไทยต้องการปฏิรูป (ไม่ว่าจะ
ก่อนหรือหลังเลือกตั้ง เพราะมีคะแนนพอๆ กัน)
โดยควรมีบทบาทของคนกลางให้มากที่สุด ไม่ใช่
การปฏิรูปที่เกิดขึ้นจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง นอกจากนี้
การนำเสนอรูปแบบการปฏิรูปที่ยังล่องลอยไม่แน่
ชัดเอง ก็ยังทำให้มีกลุ่มจำนวนถึงร้อยละ 13.44
นั้นที่ยังไม่แน่ใจดังนั้นตรงนี้จึงเป็นอีกจุดหนึ่งที่ทั้ง
สองฝั่งควรต้องหาจุดยืนร่วมกันและกำหนดรูปแบบ
การปฏิรูปให้แน่ชัด อะไรจะทำก่อนเลือกตั้ง
และอะไรจะทำหลังเลือกตั้ง และแต่ละเรื่องมี
ระยะเวลาเท่าไร

ในการสำรวจครั้งที่ 4 ในเรื่องของการเข้า
ร่วมการประชุมทางการเมืองของคนไทย โดย
สำรวจระหว่างวันที่ 16-19 ม.ค. ของกลุ่ม
ตัวอย่างทั่วประเทศ 2,007 คน พบว่าประชาชน
ร้อยละ 80.87 ระบุว่าไม่เคยเข้าร่วมชุมนุมกับ
กลุ่ม กปปส./กลุ่ม คปท./กลุ่ม กปท. ขณะที่ร้อยละ

19.13 ระบุว่า เคยเข้าร่วมชุมนุม ซึ่งหาก
คำนวณจากจำนวนประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี
ขึ้นไป (ประมาณ 52 ล้านคน) จะพบได้ว่ามีผู้เข้า
ร่วมชุมนุมอยู่ที่ประมาณ 10 ล้านคน ซึ่งถือว่าที่มี
คนเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองมากที่สุดใน
ประวัติศาสตร์ประเทศไทย โดยในกลุ่มผู้ร่วม
ชุมนุมส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.20 ระบุว่า ได้เข้า
ร่วมชุมนุมในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานคร ขณะที่
ร้อยละ 50.78 ระบุว่า ได้เข้าร่วมชุมนุมในพื้นที่
ต่างจังหวัด โดยจำนวนที่เข้าร่วมโดยเฉลี่ยต่อคน
อยู่ที่ประมาณ 5 ครั้ง ผลการสำรวจนี้แสดงให้เห็นถึง
พัฒนาการของระบอบการเมืองไทยที่คน
ชั้นกลางของประเทศเริ่มมีบทบาทมากขึ้นกว่า
แต่ก่อน และเป็นกลุ่มคนที่มีความรู้ดีและรัก
ความก้าวหน้า เฉกเช่นกับสมัยก่อนที่การปฏิวัติ
ล้วนเกิดขึ้นจากกลุ่มนักศึกษา ดังนั้นการสร้าง
ความเข้าใจในบริบทที่ถูกต้องของประชาธิปไตย
การสร้างค่านิยมว่าการซื้อสิทธิขายเสียงเป็นเรื่อง
ที่ผิด จึงเป็นสิ่งที่ต้องทำ

ทั้งนี้ ถ้าการสำรวจความต้องการของคนใน
ประเทศเป็นสิ่งที่ทำได้ยากในทางปฏิบัติ
(ซึ่งแนะนำว่าสำนักงานสถิติแห่งชาติน่าจะทำ
เรื่องนี้) การสำรวจระดับชาติที่น่าเชื่อถือได้ก็ต้อง
ตกไปสู่การเดินเข้าคูหาเลือกตั้ง เพื่อแสดงถึงการ
มีอยู่ของกระบวนการทางประชาธิปไตย และ
แสดงว่าจุดยืนของแต่ละท่านเป็นอย่างไร แต่น่า
เสียดายที่ว่ารูปแบบการเลือกตั้งนั้นได้ถูกจำกัดให้
สามารถเลือกพรรค/คนที่จะเป็นผู้แทนมาบริหาร
ประเทศได้เท่านั้น แต่ไม่สามารถที่จะเลือกอะไร
นอกเหนือจากนั้นได้ (เช่น เลือกคนมาปฏิรูป
เลือกรูปแบบการปฏิรูป หรือเลือกเรื่องที่จะปฏิรูป)
สุดท้ายผลการเลือกตั้งที่ออกมา (ไม่ว่าจะถูกเลือก
หรือไม่ก็ตาม) จึงจะยังไม่ใช้สิ่งที่สะท้อนถึงความ
ต้องการของคนในประเทศอย่างแท้จริง ■